

Obavještenje o Odluci Visokog predstavnika za ukine zabrane koje su određenom broju bivših javnih zvaničnika izrečene u odlukama Visokog predstavnika

Visoki predstavnik je, putem svojih odluka od 7. marta 2003. godine, 7. jula 2003. godine, 3. februara 2004. godine, 16. aprila 2004. godine, 30. juna 2004. godine, 16. decembra 2004. godine, 10. jula 2007. godine, i 30. maja 2008. godine, smijenio osobe navedene u dodatku ovog Obavještenja o Odluci (u daljem tekstu: ova Odluka) s javnih i/ili stranačkih pozicija na kojima su u to vrijeme nalazile. Odlukom je takođe zabranjeno osobama navedenim u dodatku ovog Obavještenja o Odluci da obavljaju bilo koju službenu, izbornu ili imenovanu javnu funkciju, kao i da se kandidiraju na izborima ("zabrane"). Smjenjivanja i zabrane izrečene su radi opstrukcije provođenja Općeg okvirnog sporazuma za mir koja je izvršena putem izostajanja saradnje s Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju (MKSJ; Tribunal).

Ratko Mladić, koji je donedavno bio posljednja odbjegla osoba pod optužnicom MKSJ-a u vezi sa zločinima počinjenim u Bosni i Hercegovini, optužen je 1995. od strane Ureda tužioca MKSJ-a za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine, navodno počinjene tokom perioda od 1992. do 1995. godine u Bosni i Hercegovini.

Nakon što su optužnice protiv obje osobe, Radovana Karadžića i Ratka Mladića, potvrđene 1995. godine, nalozi za hapšenje dostavljeni su tadašnjoj Saveznoj Republici Jugoslaviji,

tadašnjoj Republici Bosni i Hercegovini, i upravi bosanskih Srba, koja je naknadno postala Republika Srpska. Budući da nalozi nisu izvršeni, Tribunal je izdao međunarodnu potjernicu radi hapšenja.

Tribunal je smatrao da bi se neuspjeh da se uhapsu Karadžić i Mladić mogao pripisati odbijanju tadašnje Savezne Republike Jugoslavije (Srbije i Crne Gore) i Republike Srpske da sarađuju s MKSJ-om. Tribunal je konkretno konstatirao da je ovaj neuspjeh predstavljao kršenje obaveza koje je u ime Republike Srpske preuzela Savezna Republika Jugoslavija u Dejtonskom mirovnom sporazumu.

Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda donijelo je takođe niz rezolucija kojima se traži postupanje u skladu sa zahtjevima Tribunala.

Ratko Mladić je izbjegavao hapšenje tokom 16 godina. Nakon njegovog hapšenja 26. maja 2011. godine, kao i njegovog prebacivanja iz Republike Srbije u pritvor MKSJ-a 31. maja 2011. godine, uvjeti za ukidanje zabrana su ispunjeni. Ovim putem izričito se izjavljuje da zabrane izrečene na osnovu međunarodnog mandata visokog predstavnika u vezi s osobama navedenim u dodatku ove Odluke više nisu na snazi.

Ovom se Odlukom ne daje pravo nijednoj od osoba navedenih u dodatku ovog Obavještenja o Odluci da se vrate na funkciju s koje su ranije smijenjene na osnovu odluka, niti se podrazumijeva nijedna obaveza od strane poslodavaca da vrati ove osobe na posao, odnosno da ih obešteti radi gubitka zaposlenja.

Nadalje, ovom se Odlukom ne daje pravo nijednoj od osoba navedenih u dodatku ove Odluke na obeštećenje ili druge oblike neostvarenih novčanih beneficija ili privilegija odnosno statusa koji su izgubili kao rezultat navedenih odluka.

Ova Odluka ne predstavlja amnestiranje, nego prospektivno ukidanje odluka. Odluke se ne brišu i ostaju kao integralni

dio zakonodavne evidencije Bosne i Hercegovine.

Ovom se Odlukom ne utječe na rješenje, niti se njome na drugi način ne prejudicira rješenje u bilo kojem krivičnom postupku koji se vodi ili će se voditi unutar ili izvan Bosne i Hercegovine.

Ukoliko su odredbe ove Odluke u suprotnosti s domaćim zakonodavstvom u vezi s bilo kojim od predmeta koji su njom obuhvaćeni, ova Odluka će biti mjerodavna.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i ne zahtijeva preduzimanje nikakvih dodatnih proceduralnih radnji.

Ova Odluka objavljuje se na službenim internetskim stranicama Ureda visokog predstavnika i objavljuje se odmah u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine" i "Službenom glasniku Republike Srpske".

Sarajevo, 10. juna, 2011.

Dr. Valentin Inzko

Visoki predstavnik

Prilog:

Spisak osoba na koje se odnosi Obavještenje o Odluci Visokog predstavnika da ukine zabrane koje su određenom broju bivših javnih zvaničnika izrečene u odlukama Visokog predstavnika

1.

MilovanBjelica

2. ĐojoArsenović
3. DragomirVasić
4. DraganBašević
5. VeljkoBorovčanin
6. Ivan Šarac
7. Mirko Šarović
8. DejanMiletić
9. CvetkoCvjetkoSavić
10. Pantelija Ćurguz
11. NedjeljkoNedeljko Đekanović
12. BožidarVučurević
13. CvjetanCvijetinNikić
14. MilanNinković
15. DuškoKornjača
16. MilanTupajić
17. Rodoljub Đukanović
18. ZoranPetrić
19. MilePejčić
20. Zoran Đerić
21. Pero Šakota
22. MirkoVojinović Bojinović
23. SvetislavJokić
24. DragomirKeserović
25. VesnaEćim-Zlojutro
26. MomčiloKomljenović
27. MilenkoStanić
28. Momir Tošić
29. Mihajlo Mijanović

30. RadomirLukić

31. DragomirLjubojević

32. Miloš
Lazović
33. Aleksandar Savić
34. Slavo Čeliković
35. Ljubisav Simić
36. Dragan Vučković
37. Predrag Perković
38. Mirko Delić
39. Slavko Tošović
40. Ljubomir Erić
41. Stevan Tadić
42. Novak
Gojković
43. Zoran Žuža
44. Drago Dragutin
Đurašinović
45. Zvonko Bajagić
46. Pantelija
Damjanović
47. Jovan
Čizmović
48. Radenko
Damjanović
49. Milorad
Marić
50. Milomir Mališ
51. Predrag Jovičić
52. Petko Pavlović
53. Milorad Bilbija
54. Čedomir Popović
55. Nade Radović
56. Mrkša
Skočajić
57. Dragomir Andan
58. Predrag Ćeranić